

STEČAJNI UPRAVITELJ IVAN HUDOLETNIJAK

OIB:80924395653

Ivanec, Zavojna 3

U Ivancu, 08.05.2017.g.

22-474/12-18
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba Karlovac
na broj 1 St-474/2017
Punna službenika

IZVJEŠĆE STEČAJNOG UPRAVITELJA

O GOSPODARSKOM POLOŽAJU DUŽNIKA I NJEGOVIM UZROCIMA

1)

FINA, Regionalni centar Zagreb, Podružnica Zagreb podnijela je dana 30.10.2015.g. prijedlog gornjem Sudu za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom GRADNJA-IN-INTERIERI d.o.o. Zagreb, Stipanovićeve 21, OIB:72186705298.

Sud je oglasom od 24. studenog 2015.g. pozvao osobu ovlaštenu za zastupanje da podnese ovjerovljeni prokazni popis imovine i obveza a dužnikove vjerovnike da predlože otvaranje stečajnog postupka te predjme sudu sredstva za namirenje troškova postupka.

Kako se na navedeni oglas nitko nije očitovao, Sud je rješenjem broj St-2073/15 od 16.02.2016.g. nad dužnikom otvorio i istovremeno zaključio skraćeni stečajni postupak, imenovao me stečajnim upraviteljem te je rješenjem istog suda, pod poslovnim brojem Tt-16/16736 od 18.05.2016.g., dužnik brisan iz sudskog registra.

Po završetku svih tih postupaka, jednog dana mi se javio g. Lasičko Goran iz Zagreba, Bukovački ogranak 5 te me obavijestio da je on dana 26.01.2016.g. kupio od stečajnog dužnika motorno vozilo Audi A6 1,9 TDi, godine proizvodnje 2001, broj šasije WAUZZZ4BZ1N126205, crne boje s efektom za iznos od 7.500,00 kuna, s obzirom da je vozilo bilo u lošem stanju radi dugog stajanja, te da je isti iznos platio vlasniku stečajnog dužnika "na ruke".

Rekao mi je da je htio vozilo prenijeti na sebe ali da nije mogao jer su mu u policijskoj upravi rekli da je nad prijašnjim vlasnikom automobila otvoren stečaj.

Rekao sam mu da je to sve tako, da je prodaja izvršena u toku provođenja skraćenog stečajnog postupka, da je novac trebao ići stečajnom dužniku i da je ipak automobil prodan ispod cijene jer vrijedi barem 2-3 puta više.

Nakon toga sam potražio bivšeg vlasnika i odgovornu osobu stečajnog dužnika Antu Lazića. Nisam ga uspio pronaći ali sam pronašao njegovog oca Ivana Lazića koji mi je rekao da je njegov sin Ante Lazić na radu u Njemačkoj te da rijetko dolazi u Hrvatsku. Rekao mi je da je istina da je ovaj automobil prodan po navedenoj cijeni g. Lasičku. Također mi je rekao da je stečajni dužnik vlasnik još jednog vozila, neispravnog i to kombi Volkswagen, teretni "T4", 1,9 TDi, godina proizvodnje 1998.g. Rekao je da je vozilo neispravno, da stoji već duže vremena i da nema neku tržišni vrijednost radi neispravnosti i starosti.

Predložio je da to nekako probamo riješiti bez otvaranja dodatnog postupka, no, ja sam mu rekao da ja o tome moram obavijestiti sud, da je sama prodaja auta išla u vrijeme blokade i, ako je na autu upisana zabrana otuđenja isti se može prodati samo u stečajnom postupku. Također mi je rekao da se stečajni dužnik obavljao građevinsku djelatnost a da je došao u probleme radi krize u građevinarstvu u zadnjih nekoliko godina te da ne radi već duže vrijeme. Rekao mi je da dokumentacije nema jer su se više puta selili pa je ista uništena.

Osnovom svega navedenog, rekao sam navedenim osobama da ću im se javiti kada o svemu obavijestim stečajnu sutkinju, koja je vodila skraćeni stečajni postupak, i kada od nje dobijem nalog kako dalje postupiti.

Obavijestio sam stečajnu sutkinju o svemu te predložio da se nastavi s postupkom u skladu sa Stečajnim zakonom. Osnovom navedenog a u skladu s odredbama Stečajnog zakona sud je rješenjem broj 1 St-474/17 od 28.02.2017.g. odredio nastavak postupka radi naknadne diobe, pozvao sve vjerovnike da prijave svoje tražbine te odredio ispitno te odmah i izvještajno ročište na kojem bi se vjerovnici trebali odrediti o daljnjem tijeku ovog stečajnog postupka na temelju mojeg izvješća.

II)

S obzirom da je dužnik brisan iz sudskog registra i da se ovdje radi o postupku radi naknadne diobe, to sam se mogao jedino usredotočiti na prikupljanje i utvrđivanje svih bitnih podataka o naknadno pronađenoj imovini kako bi se na temelju procjene njezine vrijednosti, procjene brzine i načina unovčenja, mogle donijeti adekvatne odluke o daljnjem tijeku ovog stečajnog postupka.

Zbog toga sam od Policijske uprave Zagrebačke zatražio i dobio uvjerenje o tome kojih je vozila stečajnu dužnik bio vlasnik. U uvjerenju je bilo navedeno da je stečajni dužnik bio vlasnik gore navedenog osobnog automobila ali o kombiju nije bilo nikakvih podataka.

Zatražio sam od g. Ivana Lazića da mi omogući pregled vozila i moje stupanje u posjed. Isti mi je rekao da je osobni automobil kod g. Lasička a kombi u neispravnom stanju negdje u Velikoj Gorici kod čovjeka koji je u Njemačkoj pa da on jednostavno ne može to organizirati a da i kombi tako i tako nema neku vrijednost. Kako nisam uspio vidjeti navedeni kombi, a nije ni naveden u evidenciji Policijske uprave Zagrebačke, odustao od njegovog traženja.

U svezi osobnog automobila, ponovno sam stupio u kontakt sa g. Lasičkom koji mi je rekao da mu je G. Lazić Ivan vratio novac, a da auto i tako nije kod njega nego kod njegovog prijatelja te da me on može odvesti do njega da ga vidim.

Otišao sam do njega i on me odveo da vidim automobil. Automobil je bio u voznom stanju a na internetskom portalu NJUŠKALO utvrdio sam da takav automobil vrijedi između 2 i 4.000 eura, s obzirom da je bio oštećen, starih guma, neregistriran.

Uvidio sam da moram automobil uzeti u svoj posjed da ne bi nastala neka šteta na njemu, s obzirom da sam sada ja odgovoran za njega. Auto sam samo mogao odvesti kod sebe doma, u Ivanec, organizirati i platiti vučnu službu, garažirati ga i čuvati dok se kroz daljnji postupak isti ne unovči. To mi je sve iziskivalo angažiranje vlastitih novčanih sredstava i prostora za čuvanje auta.

Kroz razgovor s g. Lasičkom, upitao sam ga da li je on i dalje zainteresiran za kupnju navedenog auta. On mi je rekao da jest ali da ne zna koja bi mu bila cijena. Ja sam rekao da sam na Njuškalu vidio da se takvi auti prodaju za iznose od 2-4.000 eura. On je rekao da je to vidio ali da je sve ovisno o stanju auta, da li je registriran i slično.

Ja sam mu rekao da ću ja predložiti vjerovnicima da se krene s prodajom po cijeni od 3.000 eura pa da se onda smanjuje, ako neće biti zainteresiranih. On je rekao da tu cijenu ne može platiti jer je auto izvana oštećen, starih guma i neregistriran. Onda sam ga otvoreno pitao koliko bi on dao za auto. On je rekao da bi dao najviše 2.500 eura.

Ja sam odmah izračunao da bi svi troškovi oko odvoza auta, njegovog čuvanja, daljnje prodaje i slično mogli biti veći od ove razlike od 500 eura. Zbog toga sam preuzeo odgovornost i rekao mu da može. Ali da ja o svemu moram obavijestiti vjerovnike na skupštini koji bi o tome trebali donijeti odluku.

A s obzirom da auto treba čuvati i paziti odlučio sam s njim sklopiti predugovor o kupoprodaji auta za navedeni iznos kako bi taj teret prenio na njega te tražio, da za ozbiljnost ponude, mora dati i neku kaparu.

On je pristao na to, potpisali smo predugovor i dao mi je polog u iznosu od 6.000,00 kuna, koja se nalazi deponirana kod mene a auto je ostao kod njega na čuvanja, a ja sam se obvezao o svemu izvijestiti skupštinu vjerovnika i predložiti da mu se auto proda prema uvjetima iz sklopljenog predugovora.

Također smo se dogovorili da predugovor nije obvezujući i da ako skupština vjerovnika odluči drugačije, da ćemo isti raskinuti a ja ću mu vratiti dani polog.

Kroz cijelo to vrijeme me nazivao i g. Lazić Ivan te mi nudio da on proda taj auto a da ga ja za to nagradim i slično što sam u cijelosti odbio pa je znao biti i neugodan.

III)

Zbog toga predlažem da skupština vjerovnika na izvještajnom ročištu donese slijedeće odluke:

1. Prihvaća se izvješće stečajnog upravitelja i sve do sada izvršene radnje.
2. Ovlašćuje se stečajni upravitelj da unovči navedeni automobil u skladu s sklopljenim predugovorom.

STEČAJNA MASA IZA
GRADNJA-IN-INTERIJERI d.o.o.
U STEČAJU
Ivanec, Zavojna 3
OIB: 95608799767

STEČAJNI UPRAVITELJ:

Ivan Hudoletnjak, dipl. prav.